

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt. 50 kr.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igattatik be.

Lapunk számára hirdetések felvesznek **Budapest**: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.

Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezimzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Győzzön a jobb!

(Vége.)

Hogy a gyermekek nevelés oktatásánál kitzűzött magasztos célok a lehető legbiztosabban, a lehető legáldásteljesebben elérhessenek, mindnyájunk által elismert s elfogadott igazság az: hogy a szülői háznak és iskolának egyetérőleg kell intéznie a gyermeknevelés nagy munkáját! Ezt elérendő, pädagogusaink s tanügybarátaink sohasem szüntek meg sikeres módok kutatása után fáradni. Igen, oly utak s módok nyomozásán törték fejüket, melyek által tanítókat s szülöket egymáshoz közel hozzák, hogy ugy az egy s ugyanazon elem körüli közös teendők iránt közös érdekeltséget, közös egyetértést létrehoznak. Ily célból keletkezett a „Család és Iskola” című folyóirat, hogy a család és iskola közös érdekeit szelöztesse, tisztázza s kijelje az irányelveket, melyek szerint a nevelészet ezen mindegyik fontos tényezőjének ugy általán mint részletesen, ugy különlegességökben mint összeműködésökben haladniok kell. Szomoruan kell azonban itt megjegyeznom, hogy ilyen a társadalom jobb sorsára jelentékenyen befolyó pädagogiai lapok nálunk csak tengnek, s épen azok részéről, kiknek ezeket első sorban melegen kellene pártolni, csak hideg közönyben részesülnek.

Nem ismeretlen előttünk az sem, hogy a szülői ház és iskola közelebb hozása s céljok minél szerencsésebb elérése szempontjából több helyütt, hol mindkét táborban lelkes vezérek ragadták tanügyünk kitzűz., de legtöbb esetben alig kibontott zászlóját kezökbe, közös szülői és tanítói konferenciák léptettek életbe. Hogy ezek a szülői ház és iskola közötti jó viszonyt leginkább megszilárdíthatnák, nem szorul hosszabb bizonylatra. Ilyetén módozat nem lett ugyan

még nálunk öt megillető otthont, de mégis van valami, mi ezen két nevezetes tényező között érintett módot némileg pótolja; s ez nem más, mint a havi értesítők behozatala.

A havi értesítők behozatalát, mint hézagpótló intézkedést a legmelegebben üdvözlöm, sőt nem vélek csalódní, ha komolyan gondolkodó pályatársaim legtöbbje nevében azok fontos pädagogiai jelentőségét merem hirdetni. Engemet főleg a gyermekvilágban észlelt tapasztalataim tettek az értesítők barátjává. — Nagyon jól tudom én azt, hogy az értesítők behozatala által teendőink megsokasodtak, hogy a vállainkra nehezedő amugy is elég súlyos munka szaporodott, hogy egy anyagilag szebb jövőnk elnyerése iránti örökös biztatások eddig de facto mítsem eredményezvén, végre a legjobbakban is a lelkesedés s ügybuzgóság heve aláhanyatlik. De eltekintve mind ettől, nekünk a korral haladni akaró néptanítóknak nem szabad, nem lehet a behozott értesítők hasznosságát kétségbe vonni. Midőn azonban én az értesítők mellett kedvezőleg nyilatkozom, tapasztalataimmon okulva nem fojthatom abbeli meggyőződésemet sem vissza, hogy én főleg az értesítő „Jegyzet” rovatára kívánám a fősúlyt fektetni. Emilittem rovat ignorálása, illetőleg ennek betöltetlensége mellett az értesítők szárazak, egyoldalualk, kevés inger s érdeklődés nélkülűek lesznek. Forma dologgá devalválódnak, mi végre is megunttá lesz. Csak a jegyzet rovat lelkiismeretes vezetése az, mi az értesítőkbe lelket lehelhet, mi a szülői házat megnyugvás és odaadással bilincselheti le az iskola iránt, mi a szülöket napnál fényesebben meggyőzheti arról, hogy gyermekök tanítója fontos s nemes hivatása teljesítésében valóságos őrangyalává lett magzatjoknak. A kitzűzött jegyzetből láthatja a gyermek is, hogy tanítója minden szavát, tettét iskolán belül s lehetőség szerint azon kívül is figyelemmel kíséri, hogy legjobb

szándékkal igyekszik őt derék, haszonvehető honpolgárrá nevelni. Hogy a jegyzetek ilyenét beható s szigoru vezetése inkább a fejlettebb, haladó, sem mint a kezdő kis tanulóknál effectuálandó, nagyon természetes.

Ha a jegyzet rovat csak névleg figurál értesítőinkben, ha az soha, vagy igen ritkán töltetik be, akkor az értesítők bátran akar csak évnegyedenként lehetnének kiadhatók; mert a viselet, szorgalom s előmenetelre vonatkozólag egy-egy negyedév alatt több s biztosabb adatok állandnak a tanító rendelkezésére. A két módozat közül, t. i. havi- vagy évnegyedes értesítők volnának-e czélszerűbbek, én a nálunk érvényben levő módozat mellett nyilatkozom, míg igenis felsőbb tanodákban, hol a nevelés már nem annyira ikertestvére az oktatásnak, utóbbi módozatot mint teljesen kielégítőt én is aláírom. — Az értesítőkre nézve elmondott ezen véleményem keretében azonban nem akarom s nem lehet azon hitemet sem elhallgatni, hogy tekintettel elemi tanulóink szülőinek műveltségi állapotára, pd. külvárosi iskoláinknál, melyek tanonczaikat leginkább a közönségesebb néposztályból ujoncozzák, a behozott értesítők in praxi sokkal kevesebb sikert eredményeznek, mint mennyit elméletben azokhoz kitzűzünk. Sajnos — de ugy van! Ezek közül a legtöbb szülő el sem bírja gyermeke értesítőjét olvasni, s sem mint azzal a szomszédba menjen azt magának előlvastatni vagy aláírati — elég tapintatlan s kiméletlen gyermeke előtt az értesítőknek reája nézve terhes s alkalmatlan voltát kifejezni. Ily esetben már most minő véleményt nyerend a gyermek — miként leend az az értesítők fontos jelentőségéről meggyőződve, ezuttal nem kívánom bonczkés alá venni. Tanítóknak, kiknek osztályai ily nép gyermekeiből népesítvék be, kétszeresen merem Mennyei következő szavait megszívleléről ajánlani: „A jó tanítónak

TÁRCZA.

Tóth Ede temetésén.

I.

Jöttél — hogy menj!... Arasznyi pálya
És hervadhatlan koszoru!
A sír, mely hamvaid bezárja,
Virágainkra nem szorul.

Egész tavaszt visesz magaddal,
Virág, meleg és fényözönt:
Sóhajba, könybe fül el a dal,
Mély végső utadon köszönt!

II.

Mikor kiléptél a homályból
S először láttunk tégedet,
Kopott ruhád, beesett arcod
Regélt egy bús történetet.

S tapsra taps jött. Azt hittük vége,
Derűre válik a boru:
Én istenem, de hogy volt vége,
Most jött még csak a szomorú!

III.

Kicsordult könyünk a kacaj miatt,
S te haláltusát vittál azalatt.

Darabodnál mulattunk szerfelett,
S te számláltad a kínos perczeket.

Felzúgott a taps dörgedelmesen,
Jött a rendező: „Szerző nincs jelen!”

Mikor lesz hát, ah mikor?... Tudja ég!
Műved egész — csak pályád töredék.

IV.

Megizleled a mámor kelyhét,
A diésőség bájitalát!
De van mi annál édesebb még:
A kéjes percz, mit ihlet ad.
Mohon sietve — lázban égve —
Már félig sírban — már halott;
Az alkotásnak gyönyörébe
Fuladt el végső sóhajod!

Kiss József*.)

Gyászbeszéd.

A nagy böggő temetésére.

(A székesfejérvári tüszölő-egylet hushagyó-koddi tánczestélyőre írta: Kőmíves Imre.)

Mélyen megszorodott gyászkiéret és halotti gyülekezet!

Tudjátok-e mit tesz e szó élni? és tudjátok-e mit tesz e szó meghalni? E két nagyjelentőségű szóról fogok nektek alkalmlilag elmölkedni. Mielőtt azonban ezt tenném, bemutatnom nektek azon érdemes halottat kinek végtiszületére egybe sereglettünk.

Azaz minek is mutatnám be, hiszen a kinek szemei vannak az láthatja, hogy ki ő, s a kinek fülei vannak az életében tudhatta, hogy mi volt ő! Óh! ő igen nagy volt! A minő nagy volt a nagy Mammuth

* Kötteményei sajtó alatt vannak és legközelebb megjelennek. Szark.

az ő-állatok korában, oly nagy volt ő a hegedük, brácsák, gordonkák és esellők világában. — De vajlon tudjátok-e ki volt az a nagy Mammuth? az oly nagy állat volt, mely fölülmulja az emberi fogalmat!

A rátóthi muzeumban most is szemléltető egy óriási szunyognak a esontváza, mely oly nagy volt, hogy az ég és föld közt nem férvén el, annyira megkelle hajolnia, hogy szüntelen fogaival vakarta a térde kalácsát. — Ily óriási szunyog a nagy Mammuth bal fülében hét millió légió röpködött, s oly távol egymástól, miszerint meg voltak fosztva azon remény-től, hogy valaha egymással találkozhassanak.

Feje a nagy Mammuthnak oly nagy volt, hogy a két szeme egymástól 20 millió mértföldnyi távolságra esett... vasuton. Szóval oly irtóztató nagy állat volt, hogy nem fért el az egész világban, és így kénytelen volt a semmiben lakni, mert csak a semmi lehetett oly nagy, melyben elférhetett.

Ily nagyra nőhetne volna még ki magát a mi halottunk is, ha még sokáig él... Ezen állításom az által is bizonyítható, hogy őt már születésekor a nagy böggő névvel ruházták fel.

Ő nagyságának érdemeit felesleges itt elősorolnom. Főérdeme volt mindenesetre a népszerűség, mert mindenütt megjelent! aristocraticus körökben ugymint a szolgáló-bálban, hol a francia négyes rendezője nem ugy vezényel, hogy „urak és hölgyek!” hanem „bakák és szolgálók!” és mindég és mindenütt a legnagyobb készséggel felelt meg hivatásának. — Az egyenlőség és testvériség létesítése érdekében is nagy szerepet játszott, mert ahol megjelent, mindenki ugy tánczolt a hogy ő böggött.

a gyermekek közt előforduló feltűnőbb vétségek és hibák alkalmat adhatnak személyes érintkezésbe bocsátkozni a szülőkkel s keresetlenül is bepillantani a családi élet szellemébe, közelről megismerkedni az atya és anya jellemével, lelkületével, a gyermek családi bensőbb viszonyaival s oly tapasztalatokra szert tenni, melyeket a gyermek képzésében jól felhasználhat, melyek őt legalább sok balfogástól megóvhatják. A tanító, a szülők részéről a tanoda és a gyermekek előmenetele s magokviselete iránt mutatkozó legkisebb részvétet is elismervén, méltányolván, azt soha se vissza ne utasítsa, se hidegséggel ne viszonzozza. E tekintetben sokkal kedvezőbb a pórnép — mint az urinép tanítójának helyzete; mert minél magasabb a közönség műveltsége, annál nehezebben esik érintkezni és megismerkedni egyes családokkal.

Végre legyen szabad igénytelen soraimat a halhatatlan kügyér báró Eötvös József egy nyilatkozatával zárni: „A tapasztalás igazolni fogja a néptanítóknak helyezett azon bizodal-mamat, melylyel népoktatásunk gyors emelkedését buzgóságuktól várom.”

Legyen úgy! Göbel János György.

Hatósági élet.

Székesfejérvár szab. kir. város bizottságának 1876. évi február 23-án tartott rendes havi közgyűlése.

(Folytatás.)

Mielőtt a gyűlés napirendre tért, Juraszék Ferencz városi főjegyző ur kér szót s a következő remek beszédet mondá: Nagyméltóságú Főispán, kegyelmes uram! Mélyen tisztelt közgyűlés! Mielőtt a mai közgyűlés napirendjére áttérnénk, engedéssék meg nekem néhány szót előterjesztem. — Nem interpellatio az, melylyel élni kívánok, indítványom sem szabályszerű, úgy hiszem azonban, hogy az a tárgy kegyelmes voltánál fogva, a tisztelt bizottság tagjainál egyhangu rokonszenves viszhangra találandó — Ha boldog azon családfe, ki élte alkonyán azon megnyugtató öntudattal pillanthat vissza multjára, hogy jó gyermekeket nevelt a haza és emberiség számára, ha boldog azon magánember, ki azon hittel száll sirjába, miszerint honpolgári kötelességeit egy életen át híven teljesíté: oh mennyivel inkább boldogító lehet az öntudat azon halandónál, ki egy a közpályán átélte hosszu és szeplőtelen politikai multtal számolhat be hazájának és a társadalomnak!

Ő nagyméltósága szeretve tisztelt Főispánunk mostanában tölté be azon 50 éves pályát, melyet a közélet és politikai téren hazájának szentelt. Meg vagyok győződve, miszerint a roppant tapasztalat és nem mindennapi küzdelmek közt meghaladott multnak fíradalmait, nem adnak ugyan antheusi erőt a jövőre; viszont hiszem azt, hogy a lélekre üdítőleg kell hatnia azon legnemesebb öntudatnak: mindezt drága hazám érted cselekedtem!

Félszázadot a közpályán szeplőtelen multtal átélni, kevés halandónak jutott a gondviseléstől osztályrésztül; ő nagyméltósága kegyelmes Főispánunknak a közéletben meghaladott pályája egybeesik Magyarországon

muljával, állítasomat igazolja a történet; ám vessük fel annak lapjait és sajnosan azt fogjuk tapasztalni, miszerint kilencszázados küzdelmek után csak a jelen század második évtizedében tehetette le hazánk azon kardot, melyet állami keletkezése óta, a jelzttől időig részint önfentartási ösztönből saját, részint pedig a keresztényiség és nyugoti civilizatio érdekében forgatnia kelle.

Nézzük az Árpádház korszakát és mit fogunk észlelni? a honfoglalás idejétől számítva harcolt a nemzet önlétéért, hogy megmenesse unokáinak — a végzet által neki osztályrésztül jutott — hazát.

A vegyes királyoknak két századon túlterjedő uralma a hódítás és diósőség korszaka volt, mely vívmányok azonban csak fegyverrel a kézben voltak egy időre biztosíthatók.

A mohácsi vész után beállott szomorú és száza dokra menő korszaknak harca, a feltámadás küzdelmei voltak a nemzeti tetszhalálból; melyek közepette sikerült néha néha kibontani a szabadság lobogóját, de tán csak azért, hogy a jelen század elején beféjezett nagy harcokkal, mintegy végleg kimerülve s még nemzetiségéből is kivetkezve hunyinyáskodjék meg a magyar a hatalom lábai előtt!

Nagyméltóságod látta ezen szomorú tespedést, látta az egykori hatalom fájdalmas hanyatlását; oh de ifjúságának arany korszakában taruja lehetett egyszerű mind azon nemzeti ébredésnek, melyet Berzsenyinek a hazán végigzúgott egerázó ódája idézett elő, ön szemével szemlélhette azon nagyszerű hatást, melyet Kölcseynek hymnusa, mely forró imában önté ki a nemzet hosszu és véghetetlen fájdalmát, a hazában gyakorolt; boldog volt kegyelmességed láthatni a nagy Szechenyit azon lélekemelő pillanatban, midőn a nemzeti jövőnk és édes anya nyelvünk megmentése czéljából az 1825. évi november hó 3-án Pozsonyban tartott kerületi ülésen határt nem ismerő lelkesedéssel tette le nagymérvű anyagi áldozatát a haza oltárára

A nemzeti ébredés első stadiumában élvezte nagyméltóságod azon varázshatást, melylyel a költő király a nemzet erkölcsi kátéját és politikai evangéliumát tartalmazó szövegével a hazát nemcsak elbájosolta, de az itt ott még szunynyadó öntudatnak teljes felébredésével egyuttal tette is serkentő. Tanuja volt kegyelmességed annak midőn az 1837. évi országgyűlésen az újabb alkotmányos élet első hajnal hasadtával a hosszu téltenségből kibontakozott hazafiak dologra kelének; látta a jármából felszabadított nép érdekében hozott és számos ez ország anyagi és szellemi boldogítására elhatott törvények és reform. kérdésekben fíradó honatyák hazafias — és az akkori viszonyok közt valójában szabadelvű — munkásságát! Mindazon nemzeti ébredésünk vagy mozzanatait nem csak látta kegyelmességed; de mint a munkában buzgón közreműködő hazafiak egyike az 1848. évi örökké nevezetes események beálltával — a királyi bizalma folytán — a kormányzat legmagasabb polezáról örömteljes és boldogító megnyugovással szemlélhette azon nagyszerű eredményt, melyet a honfiai e nemzeti reformok terén az alkotmányos közszabadság és önkormányzat érdekében a haza javára kivívtak!

De ha megengedte e végzet kegyelmességednek mint a közélet egyik fíradhatatlan munkás bajnokának a nemzet újra ébredésének első korszakától kezdve, valódi honfiai öröm és boldogító megnyugovással szemlélhetni a nemzetnek nagy alkotásait; fájdalomosan látnia

Itt van például a székesfejérvári szintűgy, melyről alkalmilag — minthogy éppen bele passzol ezen gyászos szertartás keretébe — egy kis episodicus költeményt olvasok fel.

A költemény felolvasása alatt a ki állni nem akar leülhet; a kinek se leülni se lefeküdni nincs kedve, az álljon tótágot.

A székesfejérvári szintűgyről:

Szinigazgatónak lenni

Most felette bajos,

Jól tudja ezt Fejérváron

Károlyi a Lajos!

Vén bakában van-e a ki

Ne ismerné Friczit?

Mint annak a hasa, úgy nő

Most itt a deficit.

És egyre nő mint az árvíz

Midőn olvad a hó:

Pedig sem víz, sem deficit

Nem színészek való!

Nem jó a víz kivált akkor

Mikor nagyon árad,

Deficit ár se jó, hogy ha

Mossa a színházat.

Vizvárinének se lenne

Abban semmi kára,

Ha rá a kaszsa lúdában

Aranyeső várna.

kelle egyszermind velünk és számos kintinő hazafiával együttesen az 1848. évi események sajnos kimenetelét, megkelle érnie, hogy mint a gyermekei veszte felett kesergő Niobe megtört szívvel és a legmélyebb honfiai bánattól lesújtva zokogjon sirjon a kintpadra hurczolt szerencsétlen haza sorsa felett.

Nem akarom én a honfiai fájdalomnak most már behegedt sebeit újból felszaggatni, tény mindazonáltal, hogy az isteni gondviselés megsokalta a nemzet szenvedéseit, s jutalmazta fiainak azon szívós kitartással párosult hazaszeretetét, mely nemes tulajdonokkal századokon át és minden balsors ellenére megtudták menteni gyermekeiknek e szent földet — az 1867. évi évből végkép kibékíté a koronát a nemzettel. Hogy mint a végzet által számunkra rendelt egyik nagy hazafinak, mily érdemei voltak Nagyméltóságodnak a kiegyezés művének létrehozatalában? ezen érdemeknek felsorolása a mit egyrészt mélyen sértené Nagyméltóságod szerénységét, úgy másrészt sem az én igénytelen személyemet illeti meg; hivatottabb agyra van az bizva, ez a történet feladata; mégis tán szerénytelenség nélkül felemlíthetem, miszerint kegyelmességed számos kintinő hazafiával együtt, mert hála a Mindenhatónak ilyenekben szegény hazánk a legnagyobb válság és veszélyek közepette sem szűkülődött — kimentve az államnak örvény által elsodort és zátonyra jutott hajóját, a haza halálját mindenkorra méltán kiérdemelte!

Az imént tett bevezetésből kifolyólag mélyen t. közgyűlés odatérjed a minden politikai vélemény által elfogadtatni kért indítványom, miszerint:

Tekintve ő kegyelmessége id. Szegényy Marich László szeretve tisztelt városi Főispánunknak egy fél százados közpályán — mely államférfiúi bölcsesség és rendületlen hazaszeretettel kivívott és a legfelsőbb trón, valamint a haza által méltán elismert honfiai érdemeit, továbbá tekintve azon nemes atyai vonzalmat, melyet ő nagyméltósága városunk közönsége iránt — minden időben és alkalommal — változatlanul tanusítani kegyes kedett; méltóztassék a honfiai érdemek iránti tisztelet és ragaszkodásnak viszonzási szempontjáóól ez ünnepeles pillanatban elhatározni, hogy ő kegyelmességednek egy 50 éves közpályán a király és haza, nemkülönben az emberiség és társadalom körül szerzett érdemei fölötti örömlüknek emléke jegyzőkönyvileg megörökíttessék. (A közgyűlés összes tagjai felállván. viharos éntzés és lelkesedéssel fogadják az indítványt.)

Őnök felállanak uraim mint egy ember, s magukévá teszik indítványomat, most e nagyszerű alkalommal nincs egyéb hátra, mint bizalomteljesen kérni ő nagyméltóságát, miszerint a mig lehetséges, ne lépjen le a köztérről, ne vonja meg pótolhatatlan bölcsességgel párosult politikai szereplését drága hazánktól; — valamint legyen továbbra is legkitűnőbb vezére városi közügyeinknek.

Vezérekben fájdalom nem igen bővelkedünk! — Csak néhány héttel ezelőtt tettük sirba a haza bölcsét és a leghivatottabb politikai vezért, kinek ravatalánál jól mondá egyik necrolog írója „Nagy szálla törött el az orom tetején, nem vihar törte le, ezzel mérközött; az idő korhasztotta el magában. Esésében is bámulatnak tárgya.”

Nagyméltóságod bár korban előrehaladott, de a gondviselés által megáldott testi ereje és kintinő szellemi rugékonysága még teljesen lehetővé teszik, hogy a haza és közügyek terén kipróbált és egy félszázad gazdag tapasztalás folytán szerzett államférfiúi bölcses

Legjobb volna tehát, hogy ha

Ugy summa summárum:

Tele lenne közönséggel

Mindig a théátrum!

Még pedig oly nagy közönséget óhajtok ezentúl a fejérvári színháznak, mint a minő ma itt összegyűlt; nehogy — miként most a nagy bögnök — rövid időn a fejérvári színháznak is temetésére kelljen összeseregleni.

És most ígéretemet beváltandó, térjünk gyászbeszédem felvett igéjének — ha nem is részletes és alapos — de legalább korszerű magyarázatára.

Mélyen szomorodott gyászkiéret és hallotti gyülekezet! Tudjátok e mit tesz e szó élni? és viszont mit tesz e szó meghalni? E két nagyfontosságú szóról valami száraz philosophus köteteket írna tele, s órákig, napokig, sőt hónapokig disszeralna, — de én röviden megoldom e két szó értelmét, ugymint az egy osztrák-magyarhoz illik.

E szó élni közönséges értelemben annyit tesz, hogy lébenezni, e szó meghalni pedig sem többet sem kevesebbet nem tesz, mint annyit, hogy storbenolni, és ez éppen elég egy életre!

Ime a kérdéses két szónak legrövidebb magyarázata... németül A ki török nyelven is akarja tudni az menjen el Törökországba, a kinek pedig nincs kedve oda menni, az maradjon itt a tűzoltó-bálban, hol a nagy bögő temetése után legyen a virágos jó kedvnek feltámadása. Amen!

Igy tehát a nagy bögnök nem csak neve, s nem csak ő maga, de érdeme is nagy volt. De mit ér a nagy név, mit ér az érdem annak a kit nyakon ragad a halál.

Ime ő is bevégzé földi pályáját, hogy megdicsőült lelke felszálljon a holdvilágba, hol szent Dávid hegedűjének kebelében a nagy bögnök, sipok, dobok, clarinétek, verklük, dudák, csitorák, dorombok és cseh muzikusok lelkei örök boldogságban részeseülendenek.

Hol nem lesz többé nagy bögő temetés és a kegyetlen cigányok nem fogják szorongatni a nagy bögnök nyakait.

Ő már ment a földi kínoktól.

Halálának oka egyszerű volt!

A hushagyó-kedd után okvetlen bekövetkezendő nagy böjtnék híré hallván, ijedtében szörnyet halt.

Jó bögő volt, szép bögő volt,

S azért ime mégis megholt.

A székesfejérvári hölgykoszorúnak testámentomul ezen dalt hagyta:

„Ej huj Székesfejérváran

De szép két lány az a három,

De szeretném a szebbiket

Három közül a negyediket.”

Ily nagy talentum megérdemli a részvét könyveit! Azért tehát vegyétek elő zsebkendőiteket, (akinek fehér nincs tarka is jó,) és hullasatok fölötté akkora könyecsképeket mint egy-egy mezőföldi kukoriczagombóc, de mindamellét vigasztalódjatok, mert utoljára mindnyájan meghalunk, még talán én is! A világon minden mulandó!

ségét a közhaza javára továbbra is értékesítse, valamint hogy városi közügyeink élén viselt vezéri szerepének áldásait velünk jövőre is éreztesse.

Ne vonja meg kegyességén ezen jó akaratot a haza és közügyektől; mert jóllehet a jelen nemzedéknek nincs oka csüggedni a haza jövő sorsa fölött, mindazonáltal, hogy mielőbb és biztosan czélt érjen mentorokra és színhafaságától gyámoltott fényes tehetségekre van szüksége, és hogy nagyméltóságoknak elmondott számos ragyogó szonoklataiból egy fogalmat használják, csak az imént jelzett körülmények közt fog bekövetkezhetni — a nyugoti civilisatio által sovár érdekekkel várt azon nagy kérdésnek megoldása, valjon miként tölti be culturalis missioját a majdnem ezer évvel ezelőtt nyugoton meglepedett keleti raj?

Mélyen meghajlunk mi nagyméltóságod vezéri hivatása előtt, ily honfiai erények követése mellett valószínű kell egykoron azon szent igéknek, melyeket a költőkirály Vörösmarty hymnusaiban zeng:

„Mindenható egység istene
Ki összetartád a világokat,
Engedd, hogy minden sorsnak ellene,
Vezessen egy nemes s nagy gondolat;
Hogy nemzetünknek mindenik nyomára,
Ragyogjon emberméltóság sugára!

Ezen remek beszédet viharos éljenzés követte, s erre főispán ur meghatva válaszolt, mely választ jövőre közöljük.

Pályázat.

A székesfejevári kir. járásbírósnál üresedésbe jött bírósági végrehajtói állomásra, igazságügyminiszter ur ő nagyméltóságának f. évi 631. sz. a. kelt rendelkezésére képest — ezen pályázat hirdetik.

Felhívjuk ennek folytán mindazok, kik ez állomást elnyerni óhajtanak, miszerint sajátkezűleg írt, s kellően felszerelt folyamodványaitak folyó évi márczius hó 12-ig bezárólag alólírott kir. törvény szerk. elnökségénél benyújtani el ne mulasszák.

Székesfejevárot 1876. évi febr. 25-én.

Danitz Béla, kir. törvényszéki elnök.

Egyletek és intézetek.

— A székesfejevári takarékpénztár részéről f. évi február hó 24-én tartott rendes évi közgyűlés alkalmával a múlt 1875-ik évi üzlet-eredményt kitértető igazgató választmányi jelentés meghallgatása, és az abbani előterjesztések, úgy a mérleg helyben hagyása után egy részvényre eső osztalékként 101 forintt állapították meg; — jótékony czélokra pedig a következő adakozások tétettek: 1) A fennálló helybeli két óvoda részére egyenlő arányban felosztva 100 frt. 2) A székesfejevári tanító önszegélyző egyletnek 25 frt. 3) A helybeli izraelita kirajzár egyletnek 50 frt. 4) Nyugdíj alapra 400 frt. 5) A kereskedelmi kórháznak 25 frt. 6) A helybeli nőegyletnek 100 frt. 7) A helybeli kath. legény-egyletnek 10 frt. 8) A helybeli főgymnásiumi segélyző-egyletnek 100 frt. 9) A helybeli tűzoltó-egyletnek 50 frt. 10) A helybeli házi szegényeknek 561 frt. 30 kr. Összesen 1421 frt. 30 kr. — Ugyazint az intézeti tisztviselők fizetésének szabályozása és az intézeti szolgáló évi fizetésének felemelése, nemkülönben az alapszabályoknak az új kereskedelmi törvények értelmében módosítása iránti választmányi előterjesztések elfogadása és helyben hagyása után az igazgató választmányának leköszönése folytán az új választás megejtésénél megválasztottak:

Igazgatók: Id. Námesy Ferencz, dr. Say József.

Választmányi tagok: Bierbauer János, Clama

Alajos, Felmayer István, Grau Frigyes, Hornyánszky Agoston, Karl György, ifj. Námesy Ferencz, Pick Ign., Szelke Kristóf, Szepelt Nándor, Gebhard Ign., Boros Imre, dr. Fanta Adolf, Fekete Pál, Hübner Nándor, Karl József, Kreizler Sámuel, Kreutzer Nándor, dr. Ligeti József, Rosznagi Antal, Say Rudolf, Schneizer Nándor, Schnetzer József, Szűts Sándor, Deutsch Ign., Diebálla György, Töltényi Antal, Wertheim S. L.

Pótagok: Réé István, Flits Miklós, Kempelen Imre, Anvander Sándor, Borchert János, dr. Kövesy Ferencz.

Felügyelő bizottsági tagok: Schnetzer János, dr. Szendefi József, ifj. Felmayer István.

Levelezés.

Ercsi, 1876. február 28-án.

Tek. szerkesztő ur! A romboló árvíz községünköt sem kímélte meg; bűnbölgő ágyuként rohant alá, hogy mindent, mit utjába talál megsemmisítsen; előre látott rémületünk február hó 26-ikán estéli 9 óra 20 perczkor valósággá lett.

Este 9 körül a jég szokott zugásával 22-24 lábnyi vízállás mellett megindult; mindnyájunk keble könnyebben lélekezett, azon biztos reményt táplálva szívünkben, hogy nagyobb szerű veszélyn már túl vagyunk — pihenésre tessük fejünket.

Azonban 10 óra körül rémület és félelemmel teljes sikoltozás és segítség hívásra ocsudtunk fel, az éji ór dobszóval tudatá a közönséggel, hogy mindenki a szerencsétlenek segítségére siessen, a félelem és rettegés

tetőpontját érte el, a víz nőttön nőtt, az alacsonyabban fekvő házakban lakók magasabb helyekre menekültek, magukkal vive értékesebb holmijokat, a víz az udvarok és szobákban 2-3 lábnyi, sőt az ugynevezett „három malom“ épületben 1 ölnyi magasságra emelkedett. — Szivrendítő jelenet volt főleg az urasági eselődés két-ségbejítő helyzete, férfiak, nők és gyermekek ruhátlanul menekültek, a házi állatok alig voltak megmenthetők; 3 ház s néhány melléképület bedült, több jelentékenyen megsérült; az uradalmi eselődés biztos helyekre rögtön átszállásoltattak. Ekkor a vízállás 25 lábnyi magasságra emelkedett.

Községünk a határban is jelentékeny károkat szenvedett, jelenleg is még az alsó határ 2000 holdnyi területébe valószínűsített képez, elég szomorú jelenése a bekövetkező nagyobb nyomor és inségnek.

Vész pillanatában községünk bírása lehető legnagyobb erély és buzgalommal fejtett ki, a szerencsétlen vízkárosultak vagyona megmentése körül Szomorú látványt nyújtottak a Csepel-szigeten elterülő községek; községünk egyik magaslatáról azt szemlélve borzadály és szájalom fogta el a szemlélő szívét; közelebb fekvő községek, nevezetesen: Tököl, Csép, Szt. Márton, Sziget-Ujfalu és Ráczkeve, úgy a távolabb fekvő községek teljeseen víz és jégben álltak, menekültnök lehetetlen volt, segítségükre menni az elterülő jégtáblák miatt, életveszéllyel járt; ezen kétségbejítő helyzetéről értesítést bíránk a helyügyminiszter urhoz azonnal részletes távirati jelentést tett, kérvén ő nagyméltóságát gőzhajók és nagyobb hadikok leküldésére, hazafias kötelességének tartván közreműködését is felajánlani; minek folytán február hó 27-én délután két gőzhajó és egy uszályhajó mentő és élelmiszerekkel megrakottan Földváry Mihály országos képviselő s kormánybiztos ur kísérete mellett Tököl község határánál megjelent, s onnét hadikokkal s élelmiszerekkel menővén a szerencsétlenek segítségére, Tökölön 2500 db. kenyér és 50 frt. készpénz lett kiosztva az árvíz árosultak között, hasonlóképp a többi községek is jelentékeny segélyben részesültek.

Veszedelemmel túl vagyunk; a víz azonban magasan roppant sebességgel rohan alá

Csepel szigetről a víz lassankint eltakarodik.
Tisztelettel: Bauer Mihály.

Megyei és városi hírek.

— Meghívás. A székesfejevári „Vörösmarty kör“ f. évi márczius hó 5-ik napján d. e. 10 órakor saját helyiségében választmányi ülést tart, melyre a t. választmányi tagokat tisztelettel meghívja az elnökség.

— Színházi műsorozat. Szombat, mártius 4-én: „Angot“, operette 3 felv., bérlet színet Krecsányi S. jutalomjátéka. Vasárnap, márt. 5-én: „Kintornás család“, népszínmű, emelt árakkal. Hétfő, márt. 6-án: „Tündérfátyol“, látványos színmű. Kedd, márt. 7-én: „Gerolsteini hercegnő“, operette. Krecsányi Sarolta fölépte.

— Bögömetetés. Az önkéntes tűzoltó egylet által febr. 19-én rendezett bögömetetés nem sikerült úgy, mint azt az előkészületekből remélni lehetett. Mindazáltal elég szép közönség gyűlt egybe, mely kedélyes fesztelenséggel mulatott együtt reggeli 5 óráig. Ejjétkor vonult a termeken keresztül a halottas menet, elől a tűzoltók zenekara gyászindulót hangoztatott, s utána az álarcba bujtatott halottas kíséret. A bögöt gyászleppelle leterített szt. Mihály lován vitte négy maskura, a bögön egy sirkoszoru fékdűtő fátollal bevonva. A menet háromszor vonult keresztül a termeken, midőn a bögöt a terem közepére helyezték, hol három papnak öltözött színész: Kovács Elenér, Kömives Imre és Kövesy rövid egyházi szertartást tartottak és a bögöt beszentelték; azután Kömives Imre, ki ez alkalomra Abáról jött ide, érzékeny halotti beszédet tartott, mely hangos kacajjal idézett elő a jelenvöltek között. (A gyászbeszédet egész terjedelmében közöljük mai tárcánkban.) A bögönök ünnepeles elakaritása után kezdődött a táncz, mely lankadhatlan jövedelvel és példás kitartással folyt egész reggelig. A bevétel 260 frt. körül lehetett.

— Adakozás. A „tővárosi olvasókör“ nemesszi visüségének, hazafiságának egy újabb és szép jelet adta. Ugyanis a hazai árvízkarosultak javára szerény pénztárból 50 frtot adományozott közelebb tartott választmányi ülés határozatából. Városunkban levő összes intézetek közül a „tővárosi olvasókör“ volt az első a jótékony terén. E tette által eddigi szép nevét még inkább tette tisztelettárgyává. E példa követésre méltó.

— Czeozén márczius 25-én tánczvizsgálatom fog tartatni, melyre városunk fiatalágából többen kimennek. A czezei bálók kedélyes voltokról ismeretesek; a hölgykoszoru díszes leend, mert magában Czezeben igen sok szép és kedves fiatal leány van.

— Mészey György városunkban levő derék honvéd ezredes Szegedre tétetett át; a derék férfiú eltávazása felett őszinte sajnálatunkat fejezzük ki.

— Meghívás. A székesfejevári izr. nőegylet f. évi márczius hó 11-én a „magyar király“ hoz címzett szálloda termében tombolával egybekötött fűzérket rendez, melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívatik. Belépti díj 1 frt. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre is válthatók: Özevgy Wertheim Mózesné, egyleti elnök nálánál. Székesfejevár, 1876. évi február havában. A választmány.

— Sorsolás. A jótékony nőegylet f. évi február 26-ikán tartott tánczvizgálat alkalmával a sorsolásnál következő nyerőszámok huzattak ki: 13. 19. 26. 61. 63. 74. 80. 86. 105. 113. 128. 136. 147. 167. 174. 197. 212. 231. 235. 240. 245. 249. 253. 279. 288. 353. 381. 384. 407. 419. 420. 429. 445. 447. 449. 452. 484. 499. 545. 558. 591. 626. 629. 637. 652. 669. 674. 706. 723. 762. 786. 840. 855. 861. 863. 867. 872. 879. 899. 902. 911. 924. 931. 992. 1009. 1013. 1050. 1051. 1078. 1082. 1112. 1118. 1121. 1122. 1128. 1129. 1138. 1143. 1165. 1194. 1199. 1204. 1214. 1250. 1259. 1284. 1323. 1446. 1356. 1362. 1390. 1415. 1416. 1423. 1446. 1454. 1472. 1517. 1562. 1571. 1575. 1583. 1594. 1606. 1684. 1663. 1674. 1675. 1676. 1716. 1732. 1746. 1775. 1785. 1790. 1791. 1806. 1816. 1833. 1841. 1868. 1875. 1888. 1945. 1960. 1989. 2065. 2161. 2169. 2179. 2227. 2234. 2258. 2263. 2270. 2305. 2321. 2324. 2330. 2384. 2389. 2418. 2421. 2427. 2449. 2451. 2455. 2487. 2496. 2501. 2536. 2561. 2564. 2572. 2612. 2616. 2621. 2622. 2623. 2624. 2629. 2645. 2647. 2652. 2667. 2669. 2671. 2690. 2723. 2726. 2728. 2732. 2799. 2847. 2853. 2861. 2886. 2904. 2940. 2967. 2982.

— Ujjonozás. Fejérmegye bodajki alsó sorozójárásának 1876. évi fősorozás eredménye: Az újjonuzalék javára kivettett: 94, állítottat 94; póttartaléki jutalékul kivettett 9, póttartalék földözésére besztatott 10; póttartaléki jutalékban fennmaradt 1; honvédséghez besoroztatott 4; a honvédség nyilvántartásában állott s fölmentési címüket elveszített egyének közül besoroztatott 3; felülvizsgálatra rendeltetett 56; a fő sorozástól távol maradt 19.

— Felhívás. A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszterium folyó évi 1251. sz. körrendelete értelmében felhívom mindazokat, kiknek az általános jövedelmi pótdadó kivetésének alapjául szolgáló jövedelmi tőke, kamat vagy életjáradék tartozás terheli, — a mennyiben ezen terhek említett új adó kivetésénél jövedelmekből levonandók lesznek, azokat alólírott hivatalában nyerendő bevállási iven saját érdekük megóvása tekintetéből folyó évi martius 15-ik napjáig bevállalni ne mulasszák. Sz. Fejérvárot, 1876. martius 1-jén. Erdős József, városi p. ü. tanácsnok.

— Adakozások. A székesfejevári takarékpénztár a kath. legény egyletnek 10 frtot ajándékozott fogadja a nevezett takarékpénztár tek. igazgatósága az egylet hálás köszönetét. A kath. legény egylet február 12-én tartott táncz és zene-estély alkalmával felülfizettek: Egy névtelen 3 frt. Föt. Pellet Odön 50 kr. Alelnök 1 frt. Klökner Péter 1 frt. Szammer Kálmán 40 kr. Lipp asszonyság 20 kr. Schmaiss János 40 kr. König Lajos 20 kr. E nemes keblű adakozóknak hálás köszönetét nyilváníti a legény-egylet.

— A palotavárosi olvasókör a bőjt folytán föl olvasási estélyt rendez saját helyiségében. Igen örülünk, hogy külvárosi köreink az általunk sokszor pöngetett fölolvadások érdekében buzgólkodnak.

— Színeszet a vidéken. Közelebb röviden jelezük, hogy Abán színtársulat működik. Most azon helyzetben vagyunk, hogy a társulatról részletesebben írhatunk. Sebők Lajos és Tolnay Gyula igazgatók 15 tagból álló társulata február 28-án tartotta első előadását szép számú közönség előtt. A közönség az első előadással igen megvölt elégedve és a szereplőket zajos tapsokkal tüntette ki. A társulat 8 vagy 10 előadást rendez, azután onnét Lángra megy, hova a grófötől kaptak meghívást. A társulat igen ügyes tagokból áll, 6 előadásra 35 bérletük gyűlt össze, s a febr. 28-iki előadás felvillanyozván őket, már ismét jelentkezett 2 bérlet önmagától. Csak az ár, hogy a terem igen kis esiny és attól félek, hogy a közönség kiűn szorul. A jól szervezett társulat következő tagokból áll: Sebők Lajos, Tolnay Gyula (igazgatók), Kömives Imre (ki tűnő komikus), Némethné, Sebőkne, Könyvesné, B. Juliska, Körösiné, Sándorfiné, Sarkadi, Sárdi, Pesti, Németh, Csabai, Tóth, Kiss és Sándorfi. A társulat egyáltalában közmegelegedéssel működik.

— Előfizetési felhívás. „A túlvilág komödiája“ című hat szakaszos költeményre. Irta: Koroda Pál. A mű első öt szakasza jobbra modern eszmekörből merített költői mozzanatokban tárja elő a kétségeket a hittan által hirdett túlvilág iránt, míg a hatodik a költői megoldást kísérel meg. Bár a költemény csak egészben érthető meg, töredékeit is hozták egyes lapok; többi közt a „Pesti Napló“, mely a bemutatott részletnek „gondos formát, tiszta nyelvet és tartalmasságot“, szerzőjének pedig „ritka szép költői tehetséget“ tulajdonított. A esinos kiállítású könyv márczius hóban fog megjelenni. Az előfizetési pénzek (példá nyonkint 1 frt.) szerzőhöz Pozsonyba (konvent utca 353. szám) küldendők. Hat előfizető után tisztelet-példány jár.

— Mészézetünk érdekében többször felszólaltunk s cikkeket is közöltünk, megemlítjük most, hogy városunkban van egy kitűnő mészézet, mely az új haladó-kornak kívánalmái szerint van berendezve. Ezen mészézet a méntelepben van s Rothweil örnagy ur tulajdona, ki legnagyobb szenvedéllyel s előszeretettel foglalkozik vele; mint értesültünk berendezés s gondozás tekintetében egyike a legjobb felszerelési cikkeknél s valódi mintaképe a mészézetnek. Ajánljuk ezt megtekintésre, a tulajdonos szívesen bemutatja.

— A „Közegészségügyi Lapok“ legközelebbi számban megjelent egyik cikkre jövőre válaszolunk.

— **Köszönetnyilvánítás.** A felsővárosi olvasókör által február hó 26-án tartott zene-estély alkalmával rendezett tombolajátékhoz szíves ajándékokkal járultak: Prohászka László ur egy rókaprémés vadászkarbantyut, Kovács Mariska k. a. egy pár díszes himzett cipőt, Domonkos Katicza k. a. 6 kávécsészét és egy üveg-poharat és Klökner Péter ur két díszkötésű könyvet. Azonkívül Klökner Péter ur a tombolánál egy tinta tartót nyert, s azt az együletnek visszaajándékozta, mely a helyszínen árverés útján adatott el. A szíves ajándékokért köszönetet mond a rendező bizottság.

— **A fejérmegyei takarékpénztár** legközelebb tartott választmányi ülésén Szögyény-M. László főispán ur indítványára elhatározta, hogy az árvízkarosultak részére két százalékkal olcsóbb kamattal ad kölcsön pénzt. A mai uzsorás s nyereszskedő időben valóban szép és követésre méltó tett, mely méltán dicséretet érdemel s a pénztintézet vezetőinek nemes gondolkodására mutat, hogy nem egyedül a rideg üzleti szellem honol keblükben, hanem a szerencsétlenség által sújtott honpolgárok nyomorúságán is segíteni sietnek, ha másképp nem, hát olcsóbb kamattal.

— **A vallási egyenlőség** szép jelei nálunk is mutatkoznak. Közélebb egy izraelita család névszerint Glück M. és Grosz Zsófia részeseültek az ég áldásában s ujon született fiuk keresztatyaságára Kövér Ferenc megyei tisztviselőt kérték fel, ki is e megtiszteltetést elfogadta. A fiu Ferenc nevet nyert. Szép jele ez a vallások közti korlátok lehullásának s a teljes vallás-egyenlőség bekövetkeztének.

— **Halálozás.** Ujváry Imre tehetséges fiatal ember, a helybeli lapok munkatársa, közélebb elhunyt. A boldogult ifju az irodalom terén működve elegicus hangú költeményeivel feltűnést okozott. Azonban szép tehetése fejlődését a korai halál megakadályozá. Béke lengjen a korán elhunyt ifju porai felett!

— **A székesfehérvári önk. tüzoltó-egylet** által február 29-én rendezett zene-estély alkalmával követ kezű szíves fellépések folytak be: Dr. Fanta Adolf 5 frt. Ratmann János 1 frt. Markusz Simon 50 kr. Felk Ferenc 50 kr. Id. Felmayer István 10 frt. Ifj. Felmayer István 3 frt. Baranyai 1 frt 50 kr. Pápai 50 kr. Karl György 50 kr. Dr. Neumann Armin 50 kr. Wertheim S. 50 kr. Balogh 50 kr. Mechtler 50 kr. Tóthényi Antal 1 frt. 50 kr. Felmayer Károly 50 kr. Klein Mihály 50 kr. Klökner Péter 1 frt. 50 kr. Károlyi Lajos 50 kr. Schelter Lőrincz 50 kr. Összesen 28 frt. 50 kr. Mely szíves fellépésekért az önk. tüzoltó-egylet nevében köszönetemet nyilvánítom. — *Reizinger Alajos*, b. b. pénztárnok.

— **Beküldetett.** Egy szép jelmeznek. A találatkony feliratu jegyet, melyet a nőgyeleti bálban küldtél, a rózsaszín Domino megkapta. Kiváncsiságom ne hagyj kielégítetlenül. — A vizontlátásig *Miss Ella*, a londoni "föld körül utazó hölgyek" egyike.

— **Köszönetnyilvánítás.** A palotavárosi olvasókör nevében Klökner Péter urnak azon szíves adományáért, hogy a könyvtár részére 6 kötet könyvet adományozott ezennel köszönetünket nyilvánítjuk. *Az igazgatóság.*

— **Beküldetett.** „Engedjétek hozzám jönni a kisdedeket, mert ilyeneké menyeknek országa.“ Üdvözi tönk egyik szerény, de buzgó tanítványának főtisztelendő Mezes Benedek szent Ferenc rendű áldozár s lovasberényi grófi udvari káplánnak is úgy látszik eme szavak lebegtek szemei előtt, midőn február hó 24-én a helybeli főtáncos urnak születése napján nála lévén az illető főtáncos három éves kis unokájának okos feleletei szép ártatlan imádsága által annyira meglönl hatva, hogy egy aranyat adott a 3 éves kis leánynak. Van ezenkívül az illető főtáncos urnak még egy kis fiu unokája is, az egy éves, ennek pedig 10 forintot ajándékozott azon kikötéssel, hogy ezen összeg a takarékpénztárba tétessék s addig kamatoztassék, míg a töke meg leend kétszeresze, s ekkor fordittassék a már felnőtt fiu számára iskolai könyvekre. Ily tett önmagában hordja dicséretét. No mond meg barátfaló: mire való az a szerény Istenfélő barátok?

© **Színházunkban** e héten még mindig Krecsányi Sarolta vendégszereplése folyik és pedig dicsérendő siker mellett. A tehetséges s igen kedves színész nő szerdán a „szép Helenában“, csütörtökön a „Pettau király udvara“ operetében lépett fel. Mindkét szerepkört teljesen betölté. — Kedves jelenség a színpadon, s ügyesen mozog minden szerepkörben. Éneke, ha nem is nagy terjedelmű, de kellemes és igen kedves; társalgási modora és hangja pedig, épen elragadó. Közönségünknek eddigi vendégszereplései igen tetszettek, sajnos, hogy a színházat még sem töltötték be egészen esténként. — Jutalomjátéka ma lesz erre különösen felhívjuk a nagy közönség figyelmét.

— **Lapunk** az évi 14-ik számában megjelent sakk-talány megfejtése következő:

„Édes lánykám jó angyalom,
Ha rám borul a sirhalom,
Látogass meg kérlek szépen,
Hogy ha utad arra léssen!
De ne hullass könyvet értem,
Siromban azt úgy sem érzem,
Lelkem a menyben is fájna,
Ha téged busolni látna.“

Helyesen megfejtették: Bazsalik Mihály, Ha-

lász Paulin, Lidia és Mari, Koller Pál, Berzseli Antal, Havranek Gizella és Maresa, Karády László, Reichard Zsigmond, Windisch Maresa, Novák Aranka és Kálmán, Péntes Mari Budapesten, Schlammáding Sándor, László Gyula, Rostaházy Sándor, Schlesinger Miklós, Neumann Alfréd, Wiener Izidor, Gaál Mariska és Kálmán, Vaniss Fanny, Horváth Gizella, Zsínkó Ferencz, Bürgermeister Ludovika, Bögözy-Faragó Mária, Taschek Gyula, Schnetzer Jánosné, Dorner Lujza, Babos Anna, Boldizsár Istvánné. A kitűzött jutalmat Havranek Gizella k. a. nyerte el, kinek részére azt kiadó hivatalunk megküldött.

Szerkesztői üzenetek.

P. F. urnak Zichyfalván. Folytatás jönni fog a jövő számban az akadályt a táblázatok szelése okozá.

M. Ellának Levelét közöljük; azonban kedves soraira mi is teszünk megjegyzést. Nagyon köszönjük a szép bókot, hogy esekély személyiségünk kedve által „kedvesnek“ találtatt: vajha igazán szót volna. Hogy kicsikék vagyunk az igaz; de hogy a birtokrag mennyiben igaz szíve kifejezése nem tudjuk, mert nem volt alkalmunk igaz voltát tapasztalunk. Alkalomra várunk. Ismeretlenül is tiszteletünket küldjük.

Gabona-ár márczius 4-én.

1 Hectoliter vagyis 100 Liter	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	7	40	7	32	7	24
Kétszeres	5	80	5	74	5	68
Rózs	5	24	5	10	4	90
Arpa	4	23	4	16	4	12
Zab	3	58	3	52	3	47
Kukoricza	3	42	3	26	3	10

Felelős szerkesztő: **Hattuyff Dezső.**

Hirdetések.

Megbízható ügynökök

rendkívül kedvező kereset-forrást nyújt az új, minden tekintetben előnyös járadékpapir eladása által a

pesti bank- és váltó-intézet
József-tér 6-ik szám.

Ajanlja a n. é. községek és uradalmak becses figyelmébe

Schlammáding Alajos

a gazdasági gép-lakatos és asztalos kellekek gyárában
Székesfehérvárott budai-ut 29. sz., régi postaház.

Készülendő erős dongafából vasabroncsokkal s minden darabhoz csapófával hitelesített
ürmértékek száraz tárgyak számára:
egy készlet u. m. 4 drb. 5. 10. 20. 50-ig 14 frt. 50 kr.
1 db. 5. 10. 20. 50. Liter-
1.70. 2.80. 4. 6.50. ért
ugyanazek kaphatók: **Schlammáding J. és fia**
vaskereskedésükben is e jegyzett áráért.

Székesfehérvári kereskedelmi bank.

Alólirt kereskedelmi bank t. cz. részvényesei a **f. évi márczius 12-én d. e. 9 1/2 órákor** a bank helyiségében tartandó

hatodik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés napirendje:

1. Az igazgató-tanács üzletjelentése a mult évről.
2. A számvizsgáló bizottság jelentése.
3. A mérleg előterjesztése és a nyereségnyelvény föltötti határozás.
4. Az alapszabályok módosítása az új kereskedelmi törvény értelmében.
5. Az alapszabályok 20. §-a értelmében kilépő hat igazgató-tanácsos helyett eszközözendő új választás.
6. A felügyelő bizottság választása.

A közgyűlésben résztvenni szándékozó részvényesek tartoznak 8 nappal a közgyűlés előtt részvényeiket a bank pénztáránál letéteményezni.
Székesfehérvárott 1876. február 12-én.

Székesfehérvári kereskedelmi bank.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik, hogy Heltay István felperes részére Hérics István helybeli lakosnak lefoglalt és a székesfehérvári 761. sz. tjkvben bejegyzett és 2550 frtra becsült háza, miután a tek. kir. telektörvsnéknek 9309/75. sz. végzése folytán folyó 1876. évi február hó 15-én tartott első árverés alkalmával el nem árvereztetetett; tehát a II. és a fentebbi végzéssel 1876. évi mártius hó 15-én kitűzött határnapon d. e. 9 órákor újra fog az árverés a megyeház II. emeletében 10% bánatpénz letétele mellett aképen megtartatni: hogy akkor a becsáron alul is, le fog a legtöbbet ígérőnek ítteni.

Kelt Székesfehérvár febr. hó 16-án 1876.

Ivánszky János,
királyi törvényszéki végrehajtó

A valódi **WILHELM-féle**

antiarthritis és antirheumaticus vértisztító thea, hatása felöli tájékoztatás iránt közöljük a következőket:
Dr. Rust, egy nyilvános gyűlekezeten, e szerről így nyilatkozott: „A Wilhelm-féle vértisztító thea méltán érdemi meg a „népgyógyász“ nevezetel, mivel évenként **1000 meg 1000 példáját tünteti fel a rheumaticus és köszvényes bajokból való felgyógyulásokról**, oly szer ez melyhez szegény és gazdag biztos felgyógyulása és segélyét ren ényli, melynek használatát már a legelső orvosi capacitások is rendelik.
Dr. Röder, így ír a „Medizinische Wochenschriftban“ 1871: „A Wilhelm-féle vértisztító thea, egy az orvosi törvények szerint, oly sikerült keveréke azon növényanyagoknak, melyek különleges hatással bírnak még az emberi bőrre is s hol a megzavart öszhang a villanyosság és lég közt a bőrnek fájdalmat okoz a mely fájdalom sokszor az eltérhetetlenségig fokozódik.
Dr. Opolezer tanár és udvari tanácsos egy köszvény beteg ágyánál (a klinikában) így nyilatkozott: „Wilhelm-féle vértisztító theája különös figyelemre méltó, mivel sok betegnek, kinek kívánságára annak használatát elrendeltem, jó hatásáról meggyőződtem.“

Óvás a hamisítás és felcserélés ellen.

Az igazi Wilhelm-féle antiarthritis és antirheumaticus vértisztító-szer csak az első nemzeti Wilhelm-féle vértisztító-theagyárában Neunkirchenben Bécs mellett, vagy általam az újságokban kijelölt raktárakban kaphatók.

Egy doboz 8 adagra felosztva, orvosi használat- és utasítással ellátva 1 frt a bélyeg és pakolási-díj 10 kr.
A t. közönség kényelmére a valódi Wilhelm-féle csúz és közvényellenes vértisztító-thea kapható még:

Székesfehérvárott Diebálla György gyógyszerárban.
Budapestben: Török József, Thalmayer A. és társa gyógyszer-tapolozás Csabý Antalnál

Tartózkodási idő csak a vásár tartama alatt.

Nagy végeladás

az összes készletből a kis francia bazárban a vásártéren fő-ut jobbra a 2-ik bódé.

Áttekintés:

Nagy választék indiai és francia foulardokból, török selyemkendők, azel. 3 fr. 50 kr. most 2 fr. 25 kr. nyers selyem zsebkendők azelőtt 2 frt. 50 kr. most 1 frt. 60 kr., férfiak és hölgyek számára, Cravatok, uri Cachenez és női ruhák, spanyol és algeri szövetek ruhákra, be-duinok és burnussok; foulard ruhák, chinai, nyers selyem és spanyol köpeny és szőnyegek, indiai schawlok; nyers selyem ágyterítők Marokkóból, kézi-himzések, salon garniturok, török asztalszőnyegek, chinai mozaik tányérok minden nagyságban, keleti ékszerek és sok más tárgyak a legolcsóbb árák mellett.

De nois à suprise

Charnay
aus Lyon

Tartózkodási idő csak a vásár tartama alatt.